

Když pro oči nevidím

Věra Špinarová

Když pro oči nevidím
to bývá mi pak všechno málo
toužím pryč od lidí
zkouším se v sobě dál skrýt

Když pro oči nevidím
mám noční můru neustálou
že náš svět nás ošidil
zda lepší je nebýt nebo být
zda něco můžu já jen chtít

Mé dny jsou zdlouhavé
jako plavba průplavem
že maják v dálce bliká
můžu nechat si zdát

Když ze šupin brýle mám
pravda bývá miň než klam
když nevidím, kráčím nikam
kde mám sílu jen brát?
víru brát

Až pro oči uvidím
svět můj se v barvách vznítí
já úsměv od lidí
motýlí sítkou smím vzít

Až pro oči uvidím
já krásou se nedosytím
já mírně se zastydím
nad otázkou
Nebýt? nebo být?
když co chci můžu já jen chtít

Mé dny dřív trápivé
budou odliv s přílivem
a maják tam v dálce snové
svítit bude mi dál

A brýle mámivé
spláchne odliv s přílivem
objeví zprávu v slovech:
Čas můj snad za to stál
za to stál